

ת"פ 19187/01/20 - מדינת ישראל נגד וילור חייט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 19187-01-20 מדינת ישראל נ' חייט

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מוטי חבה ועו"ד איתי זרחי
נגד
הנאשמים וילור חייט
ע"י ב"כ עו"ד יוסי סקה

גזר דין

בפתח הדברים אומר שהתרשמתי עמוקות ולחיוב מהנאשם.

לאורך ההליך, ועל רקע דיווחים חיוביים משירות המבחן והתרשמתי הבלתי אמצעית ממנו, אני סבור שמדובר באדם נורמטיבי לחלוטין שכשל באופן נקודתי. הקושי בתיק זה נוגע לנזקים הקשים שנגרמו למתלונן כתוצאה מאותה מאלומה בדמות אגרוף בלסת שהנחית הנאשם, מאבטח במועדון, על המתלונן וגרם לו לנזקים שהוא סובל מהם עד עצם היום הזה. הפער בין הדמות החיובית של הנאשם לבין התוצאה הקשה של המקרה - הוא הנושא העיקרי של גזר הדין.

הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמור לפי סעיף 333 לחוק העונשין, שביצע ביום 15.11.2018.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו כתב האישום תוקן ונמחקו בו עובדות מסוימות, אך החלק המרכזי בו הוא שעקב אירוע חריג במועדון בו עבד הנאשם כמאבטח, ובו היו מעורבים שניים מהמבלים, המתלונן משך את הנאשם אחורנית על מנת לעצור את הנאשם מלהמשיך ולתקוף חברו. בתגובה, הלם הנאשם באגרוף ללסת של המתלונן וכתוצאה מכך נגרמה למתלונן חבלה חמורה בדמות שבר זוית מדיבולה. בשל החבלה, נזקק המתלונן לניתוח תחת הרדמה מלאה במהלכו בוצע קיבוע של השבר.

בטיעוניה לעונש, התביעה הגישה את הנזקים ארוכי הטווח אשר נגרמו למתלונן, הגישה בשמו הצהרת נפגע עבירה ואסופה של מסמכים רפואיים מהם עולה שלמתלונן נגרם נזק משמעותי. התברר שהמתלונן עבר מספר ניתוחים בלסת, עדיין סובל מכאבים. קיימת הפרעה תפקודית ומוגבלות לצמיתות וקושי באוכל, פיהוק והתעטשות. מדובר במתלונן צעיר והדבר פגע בו תפקודית ותעסוקתית. הוגשו לעיוני חוות דעת רפואיות ופסיכיאטריות. המתלונן נוטל כדורים פסיכיאטריים ומכאן שמדובר בנזק חמור לכל הדעת.

כאמור, הנזק החמור נגרם כתוצאה ממכת אגרוף בלסת, מכה יחידה. ואולם, נזקה היה חמור כאמור.

הנאשם הודה והביע חרטה כנה ואמתית, כך התרשמתי ממנו וכך גם שירות המבחן שליווה את הנאשם במשך תקופה ארוכה. התסקירים שהוגשו חיוביים ללא רבב.

הסנגור הגיש לעיוני המלצות ממקומות עבודה מהם עולה דמות חיובית במיוחד ומכאן הקושי במלאכת גזר הדין.

לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לזהות את הערכים המוגנים בבסיס העבירות המיוחסות לנאשם, מידת הפגיעה באותם ערכים, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

הערכים המוגנים בבסיס העבירות הם: שמירה על שלמות גופו ובריאותו של הזולת והגנה על הפרט, גם במקומות בילוי. כאן המקום לציין שתפקידו של הנאשם כמאבטח הוא להתמודד ולמנוע תופעות של אלימות.

אשר למדיניות הענישה, אני קרוב לעמדת ההגנה בתיאורה את מדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת.

התביעה הציגה מספר פסקי דין. בכל הכבוד, הפסיקה שהגישה התביעה איננה רלוונטית למקרה. המקרה בפני הוא מקרה של מאבטח שפעל באופן אלים וגרם לנזק חמור. אין לגזור מענישה בתחום האלימות שהוא תחום רחב על המקרה שלנו, כאשר מדובר שם על מקרים של דקירות בסכין או אירועים אלימים מנותקי הקשר.

לעומת התביעה, הסנגור הגיש לעיוני עשרות גזרי דין מתוחם דליתי מספר גזרי דין רלוונטיים, לשיטתי.

אפנה תחילה לעניינו של ת"פ - 45784-07-19 - **מדינת ישראל נגד חבאיב (שלום נתניה)** שם דובר על תקיפה של מספר מקום אגרוף כשהנאשם חובק את צווארו של המתלונן, מטילו ארצה ומכה בו בשתי אגרוף מכות נוספות ועוד בעיטות בפניו. כתוצאה מאותו אירוע נגרמו למתלונן חבלות חמורות בדמות ארבעה שברים - שבר ריסוק בעצם האף, שבר בקיר תחתון של ארובת העין, שבר בלמינה, שבר בקיר הסינוס. הנפגע שם אושפז בבית החולים, עבר ניתוח, לקבות שחזור וקיבוע ארובת העין ובוצעה אינדוקציה. המתלונן מצוי במעקב רפואי, אובחן כסובל מהפרעה בתחושה ונגרם לו נזק לצמיתות בראיה, קרע ברשתית וסנוור והוא שהה מספר חודשים בחופשת מחלה.

בית המשפט, לאחר סקירת הפסיקה, הגיע למסקנה שמתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר. באותו מקרה, נגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר ועבודות שירות.

עוד אפנה ל - רע"פ - **7377/18 חולדוקוב נגד מדינת ישראל**, שם נדון עניינו של מאבטח בפאבשכתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן שבר באף, חבלות בגוף, חתכים ביד, פצעים בגב ונפיחות, כאשר למתלונן אחר נגרם שבר ללא תזוזה בזווית הלסת. בית המשפט העליון דחה בר"ע לאחר שנקבע מתחם בבית משפט השלום של מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

עוד אפנה ל - ת"פ - **54202-02-16 מדינת ישראל נגד מזרחי** שם נדון עניינו של מנהל במועדון אשר נטל סכין ואיים על המבלים ופגע באחד מהם וגרם לחתכים בפניו, בסנטרו, בצווארו ובהמשך אף תקף את הנפגע באמצעות חגורה וגרם לו לשריטות ודימום בלחיו. בית המשפט קבע מתחם עונש שבין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

עוד אפנה ל - ת"פ - **6685-04-14 מדינת ישראל נגד טולדנו**, שם נקבע מתחם שמתחיל ממספר חודשים מאסר בעבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר לגבי אירוע של אלימות בין מבלים בפאב שהסתיים באשפוז בבית חולים עקב שבר קווי ללא תזוזה בלסת התחתונה וזאת כתוצאה ממכת אגרופ.

עוד אפנה ל - ת"פ - **8675-02-18 מדינת ישראל נגד דיסמן**, שם נדון עניינו של מאבטח במועדון אשר תקף את המתלונן במכת אגרופ באפו וגרם לו לחבלה בדמות שבר באף. המתחם שנקבע שם הוא בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר.

לאור כל האמור, ובתוך התחשבות בנזק הקשה שנגרם למתלונן, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה מתחיל מ - 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

לא מצאתי עילה או הצדקה לחריגה לקולא או לחומרה ממתחם העונש ההולם. הסנגור ביקש לחרוג מהמתחם לקולא וזאת בהתבסס על המלצת שירות המבחן להטלת עונש מאסר על תנאי ושל"צ בהיקף של 220 שעות.

על אף ההבנה להמלצה החיובית, על רקע התרשמות מהנאשם וההתגייסות שלו לטיפול, החרטה הכנה והרושם הברור שמדובר באירוע שאיננו משקף את אופיו של הנאשם ועוד שהנאשם הפיק את הלקחים מהאירוע הקשה, אינני סבור שהתיק מצדיק חריגה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום.

לשיטתי, ועל אף ששיקולי השיקום מתקיים בנסיבות תיק זה, הרי שיקול זה יכול לפעול בתוך המתחם כמו שהוא יכול לפעול כהצדקה לחריגה מהמתחם. השאלה לעולם היא, האם השיקום שעבר הנאשם הוא חריג עד כדי צורך בסטייה מהמתחם, והשאלה הנוספת היא, האם העונש הצפוי לנאשם, בהתאם לעיקרון ההלימה, עלול לפגוע בנאשם יתר על המידה. רוצה לומר ששיקולי שיקומו של הנאשם ייפגעו מהעונש הצפוי.

אינני סבור שהטלת עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות למספר חודשים, עלולה להביא לפגיעה קשה באינטרס

השיקום של הנאשם. אילו המתחם חייב עונש מאסר בפועל, ייתכן ונכון היה לשקול סטייה מהמתחם משיקולי שיקום. אך כאשר העונש הצפוי, קרי מאסר בעובדות שירות, אינו פוגע יתר על המידה באינטרס השיקום מחד, ומאידך - מצמצם את הפגיעה באינטרס הציבורי בענישה ראויה - התוצאה היא שיש לאזן בין הדברים ולחתור לענישה סבירה שתיתן מענה, ולו חלקי, לאינטרס הציבורי בגמול על המעשים. כאן המקום לציין שהנאשם בעצמו, ועל כך יש לשבח, אמר בדבריו האחרונים שהוא מעוניין להשיב את חובו לחברה.

בתוך המתחם, יש לשקול שיקולים שאינם קשורים לביצוע העבירות. בכלל זה, לקחתי בחשבון את נכונותו של הנאשם לפצות את המתלונן ללא קשר להסדר, מיוזמתו, ולפני הטיעונים לעונש, כאשר הפקיד פיצוי על סך 12,000 ₪.

כמו כן, אציין כי המתלונן הגיש תביעה אזרחית נגד הנאשם והחברה המעסיקה וניתנה פסיקתא לפיה הנאשם מחויב בכל סכום אשר ייפסק לתביעה (כאשר ההליכים ממשיכים נגד החברה).

הנאשם אדם נטול עבר פלילי אשר הקים משפחה ונולד לו ילד והוא איש עבודה. עובד כמציל, ובעברו, כאמור, עבד כמאבטח. כמו כן, הוגשו לעיוני מסמכים בעניין מצבו הכלכלי ומצבו המשפחתי.

אשר לתסקירים, מדובר כאמור בתסקירים חיוביים. אפנה לתסקיר מיום 20.03.2022 שם צוין שהנאשם חש חרטה ובושה על מעשיו. שירות המבחן התרשם ממוטיבציה להיעזר בתהליך טיפולי, מאדם נורמטיבי שזקוק לחיזוק ורכישת כלים אדפטיביים להתמודד במצבי קונפליקט, שלקח אחריות מלאה וכי רמת המסוכנות הנשקפת ממנו, באותו שלב, הייתה בינונית. שירות המבחן המשיך לעקוב אחרי הנאשם ולמד שמדובר באדם שמגלה אחריות ומסירות ומקפיד להשתתף בקבוצה טיפולית, לקח חלק פעיל בשיח ובקבוצה והתבקשתי לדחות לצורך מעקב נוסף. הדיווחים החיוביים המשיכו להגיע במסגרת תסקיר נוסף מחודש מאי 2022 והתסקיר האחרון הוא חיובי מאוד כאמור ואף ממליץ על עונש שכל כולו עונש שיקומי וחינוכי.

לאור הדברים וגם לאור עתירת התביעה לפי ניתן למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון, נדמה כי אין ולא יכולה להיות מחלוקת שעונשו של הנאשם אמור להיגזר בתחתית התחתית של המתחם.

אין בכל האמור כדי לגרוע או להקל ראש בחומרת המעשים של הנאשם ובנזק הקשה שנגרם למתלונן.

עם זאת, סבורני כי המדובר במקרה חריג שמצדיק התייחסות שונה ולכן מצאתי להקל על הנאשם בגבולות המתחם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 06.07.2022 עבודות השירות תבוצענה במע"ש אשדוד ותחלנה ביום 18.10.2022 הנאשם יתייצב במועד זה עד השעה 8:00 בפני הממונה. הממונה על עבודות השירות מתבקש

עמוד 4

לשקול בחיוב שיבוץ הנאשם לתחילת עבודה בחודש דצמבר 2022 וזאת לאור נסיבות אישיות.

ב. מאסר למשך 4 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שנתיים יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום.

ד. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן - עד תביעה 2 - פיצוי על סך 12,000 ₪ (הכספים הופקדו זה מכבר). המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.

4. ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה.

5. ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשם, ככל שהופקד כסף - יש להחזיר לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן החלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק לשירות המבחן/ לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ח' תמוז תשפ"ב, 07 יולי 2022, בהעדר הצדדים.